

Чувство на мир

От старейшина Джони Л. Кох
От Седемдесетте

Една сутрин, когато бях на 11 години, се събудих и чух гласове във всекидневната. Никой не бе дошъл да ме събуди за училище, както правеха обикновено. Когато отидох да видя какво става, разбрах, че баща ми беше починал.

Докато семейството ми разговаряше във всекидневната, аз излязох в градината. Градината ни беше голяма и аз бях работил с татко да му помагам да я поддържа. Седнах на пейката под дърветата и се разплаках. Чувствах се наистина тъжен и объркан.

Няколко минути след това видях учителя ми от Неделното училище за деца да отваря вратата. Той дойде, седна на пейката до мен и каза: „Джони, помниш ли урока, който имахме миналата неделя за плана на спасение?“. Моят учител ми обясни отново, че душите ни са направени от дух и тяло. Той каза, че духът на баща ми бил на добро място и един ден той щял да възкръсне. Един ден аз щях да го видя отново.

Въпреки че все още бях тъжен, почувствах мир. Спомням си този мир всеки път, когато мисля за това преживяване. Учителят ми в Неделното училище за деца ми служи и Светият Дух ме утеши. Това ми помогна да изградя своето свидетелство за обичта на Небесния Отец и плана на спасение.

Без значение през какво преминавате, Бог е загрижен за вас. Не трябва да сте възрастни, за да чувствате как Духът ви свидетелства, че всичко ще бъде наред. Може да изградите свидетелство за плана на Небесния Отец. Може да чувствате мир. ●

От интервю с Луси Стивънсън Юъл.

